Nichifor Crainic și Academia Română

DE VLAD BILEVSKY (AUTORI/VLAD-BILEVSKY-719) / OPINII / Publicat: Vineri, 14 noiembrie 2025, 16:45 / 0 comentarii

ACADEMIA ROMÂNĂ

București, 31.05.1996
Nr. 3172

M E M E N T O

Adunarea Generală a Academiei Române, în sesiunea din 22 noiembrie 1995, la propunerea domnului acad. Eugen Simion, vicepreşedinte al Academiei Române, a reconfirmat, în unanimitate, pe Nichifor Crainic, ca membru titular al Academiei Române.

SERVICIU CANCELARIE
(ss) Dumitru Paica

(images/articole/201071.jpg)

Colaj: Marturisitorii.ro

---

ascultă articolul

13 noiembrie 2025, Biblioteca Academiei Române

Aniversăm anul acesta trei decenii de la repunerea în drepturi ca membru al Academiei Române a academicianului Nichifor Crainic, primit în acest înalt for de cultură națională în mai 1940 și exclus în iunie 1946. Acest important eveniment a fost cu putință datorită academicianului Eugen Simion, pe atunci vicepreședinte al Academiei Române, la propunerea căruia s-au început demersurile, în 1994, finalizate un an mai târziu cu hotărârea Prezidiului Academiei Române din 22 noiembrie 1995, prin care Nichifor Crainic și-a reprimit jilțul de academician.

Născut la 24 decembrie 1889, cu numele Ion N. Dobre, în satul Bulbucata (http://comunabulbucata.ro/), pe-atunci în județul Vlașca, astăzi în județul Giurgiu, Nichifor Crainic a urmat studiile teologice ale Seminarului Central din București între 1904 și 1912, apoi pe cele ale Facultății de Teologie din București, unde și-a obținut licența în 1916. Odată cu intrarea României în Primul Război Mondial, în același an, a fost mobilizat pe front ca soldat sanitar și, după trista Pace de la Buftea, a fost repartizat la un spital militar din Iași.

După Marea Unire din 1918, a înființat, alături de Alexandru Vlahuță și Ion Al. Brătescu-Voinești, ziarul *Dacia*, unde a funcționat ca redactor, fiind totodată redactor și la revista *Lamura*, ultima publicație înființată, în timpul vieții sale, de Al. Vlahuță, și a primit direcția revistei *Luceafărul* de la Sibiu, din partea lui Octavian Tăslăuanu.

În 1920, la sugestia bunului său prieten Lucian Blaga, își continuă specializarea la Viena, unde se înscrie la cursurile Facultăților de Filosofie și de Teologie Evanghelică, pe care le urmează până în 1922, când revine în țară. Continuă colaborarea la revista *Gândirea*, întemeiată de Cezar Petrescu în mai 1921, precum și la alte periodice din epocă, și își definitivează câteva volume de versuri. Din 1926, devine co-director, alături de Cezar Petrescu, al revistei *Gândirea*, iar din 1928 director, funcție pe care o va păstra până în iulie 1944, la încetarea apariției revistei. Colaborează, în mod deosebit, în această perioadă, la: *Cuvântul, Curentul, Crai Nou*, publicații la întemeierea cărora a contribuit substanțial. Din activitatea sa publicistică, mai amintim ziarul *Calendarul*, apărut între 1932 și 1933, cotidian înființat și condus de Nichifor Crainic, din a cărui redacție făceau parte Dragoș Protopopescu și Toma Vlădescu. De asemenea, în 1935, a înființat, alături de Alexandru Gregorian, ziarul Sfarmă-Piatră, unde a colaborat până în 1938, când a devenit co-director, pentru câteva luni, alături de Ilie Rădulescu, al ziarului *Porunca Vremii.* În timp ce își desfășura activitatea publicistică la diverse ziare și reviste de cultură, Nichifor Crainic nu a încetat în nici un număr colaborarea sa la revista *Gândirea*, unde și-a format propriul său curent cultural, gândirismul, de orientare tradiționalistă și ortodoxistă.

Pe plan profesional, pe lângă diversele funcții pe care le-a ocupat în mediul publicistic autohton, Nichifor Crainic și-a început cariera universitară ca profesor de mistică ortodoxă la Facultatea de Teologie din Chișinău, unde a predat între 1927 și 1932, când a fost transferat la Facultatea de Teologie din București, unde a predat până în 1944. În aprilie 1940, a fost ales *doctor honoris causa* al Universității din Viena, urmând ca ceremonia de decernare a titlului să aibă loc în luna noiembrie, iar în mai 1940, a devenit membru al Academiei Române, urmând ca, la 22 mai 1941, să-și rostească, în ședință solemnă, discursul de recepție, cu titlul *Elogiul lui Octavian Goga (http://www.marturisitorii.ro/2015/06/10/discursul-lui-nichifor-crainic-la-primirea-in-academia-romana-in-urma-cu-75-de-ani-elogiul-lui-octavian-goga/)*, la care i-a răspuns Lucian Blaga.

În planul politicii naționale, Nichifor Crainic a fost, timp de un an și patru luni, secretar general al Ministerului de Culte și Arte, în timpul mandatului lui Vasile Goldiș, între 1926–1927. Apoi, în 1929, a fost ales, timp de un an, deputat de Vlașca, județul în care s-a născut. Nu a ocupat nici o funcție politică în timpul domniei regelui Carol al II-lea până în ultimele sale două luni, în guvernul sfâșierii naționale, guvernul Gigurtu, unde Nichifor Crainic a fost ministru al Propagandei Naționale. După abdicarea Regelui, în timpul guvernului național-legionar, a fost numit președinte al Radiodifuziunii de către generalul Ion Antonescu, conducătorul statului, iar după rebeliunea din ianuarie 1941 a fost din nou ministru al Propagandei Naționale, timp de patru luni, în guvernul Antonescu. După plecarea din Guvern, devine vicepreședinte, alături de Gheorghe Brătianu și Constantin Rădulescu-Motru ca președinte, al Asociației româno-germane, înființată în 1941 de mareșalul Ion Antonescu, care a funcționat până în 1943. După destrămarea acesteia, Mareșalul l-a numit președinte al Societății de stat „Filmul românesc”, funcție în care l-a găsit Armistițiul din 1944, când s-a retras din viața publică.

Îndată cu toamna anului 1944, Nichifor Crainic s-a ascuns în diferite sate din Munții Apuseni, unde a pribegit sub o altă identitate, pentru a nu fi găsit. A fost condamnat în contumacie în procesul ziariștilor naționaliști, în iunie 1945, la închisoare pe viață și a fost dat în urmărire de autorități. După o pribegie ardeleană de aproape trei ani, scriitorul se predă autorităților în luna mai 1947 și este închis la Văcărești, iar mai apoi la Aiud, timp de 15 ani, până în 1962. Se prăpădește un deceniu mai târziu, la Palatul Brâncovenesc de la Mogoșoaia, pe 21 august 1972, la 82 de ani.

În perioada interbelică, Academia Română era organizată pe numai trei secțiuni: Literară, Istorică și Științifică. Desigur că, în cazul lui Nichifor Crainic, acesta aspira pentru un loc în Secțiunea Literară. Dar locurile erau limitate, iar un nou membru al Academiei Române nu se putea alege până nu se săvârșea din viață un altul, care elibera jilțul său de academician. În cazul de care ne ocupăm aici, locul pe care Crainic avea să-l ocupe a aparținut anterior poetului Octavian Goga, care, în urma unei apoplexii, s-a stins la 7 mai 1938. Ultimele luni ale vieții lui Goga sunt strâns legate de frământările vremii, care vor afecta, după cum vom vedea, și alegerea de noi membri la Academia Română. În urma alegerilor din decembrie 1937, regele Carol al II-lea i-a desemnat pe Octavian Goga și A.C. Cuza, liderii Partidului Național Creștin, să alcătuiască guvernul. Acesta va avea o viață scurtă, de numai 40 de zile, în urma cărora, la 10 februarie 1938, Regele instaurează monarhia absolutistă, instituind, la finele aceleiași luni, o nouă Constituție, apoi dizolvă Parlamentul și partidele politice. A urmat guvernul prezidat de patriarhul Miron Cristea. Eșecul acestei guvernări a fost cel care i-a adus, se spune, sfârșitul lui Octavian Goga, care a murit numai trei luni mai târziu.

După aceste evenimente, în sesiunea din mai 1938 a Academiei Române, sunt propuși spre a ocupa cele două locuri vacante existente, unul la secțiunea istorică, celălalt la secțiunea literară, generalul Ion Antonescu și Nichifor Crainic. Această alăturare nefericită avea să fie nefastă pentru alegerea lui Nichifor Crainic, deși Antonescu nu a întrunit unanimitate în secțiunea istorică, pe când Crainic, în cea literară, da. Cei care l-au votat în secțiunea literară și l-au propus în plen erau: Mihail Sadoveanu, Liviu Rebreanu, Ion Petrovici, Constantin Rădulescu-Motru, Sextil Pușcariu, Dumitru Caracostea, Theodor Capidan, George Murnu și Lucian Blaga. Fiindcă votarea lui Nichifor Crainic urma să aibă loc în aceeași ședință de plen cu a generalului Ion Antonescu, pentru a evita alegerea celui din urmă, fiindcă ar fi fost „o ofensă personală asupra Regelui", alegerile se amână cu un an. Câteva mărturii, din ambele „tabere" ale propunerii, atestă acest eveniment. Vasile Băncilă, de pildă, notează în jurnalul său: „Kico (Petre P. Panaitescu – n. n.) mi-a comunicat un lucru trist și semnificativ. Generalul Antonescu fusese ales membru la Academie, în secțiuni; dar a venit Antipa (fetusul lui Arghezi) și a spus că, dacă plenul va confirma alegerea, se va judeca la Palat ca o ofensă personală. Și atunci, s-a amânat alegerea pentru la anul! (Iorga a propus însă ca Antonescu să fie chiar respins de pe acum!) Pentru asta a căzut și Crainic în plen. Și să se mai spună că Crainic e oportunist! Ce rău a fost cunoscut Crainic!" (Vasile Băncilă, *Jurnal: 1937-1941*, București, Editura Muzeul Literaturii Române, 2025, ediție îngrijită de Dora Mezdrea, p. 150.)

Pe de altă parte, Nicolae Iorga, un personaj central al acestui eveniment, care a ținut și o comunicare împotriva alegerii lui Ion Antonescu în plenul Academiei, nota, la 23 mai 1938: „Urdărianu mă chiamă la telefon pentru a-mi spune că Regele e jignit de alegerea lui Antonescu (în secțiunea istorică – n. n.). Trebuie împiedicat să treacă în plen. Sânt rugat să lucrez în acest sens.

O comunic membrilor care l-au votat. Cei mai mulți declară că n-au știut și că, așa fiind, revin. În secția istorică, dibăcia lui Lapedatu (secretar general al Academiei Române – n. n.) aduce propunerea de a se amâna pe un an toate alegerile." (N. Iorga, *Jurnalul ultimilor ani: 1938–1940. Inedit*, București, Editura Humanitas, 2019, ediție îngrijită, introducere și note de Andrei Pippidi, p. 57.)

Iar apoi, la 26 mai 1938: *„Votarea lui Crainic, care, lingușind pe toți în șir, a strâns, ca martor, mâna lui Zelea (Codreanu, fiind martor în procesul său din aceeași lună – n. n.) și apoi a alergat să se dea bine cu mine (în ajun se oferise lui Călinescu), amânată."* (*Ibidem*, p. 58.)

În consecință, propunând amânarea alegerilor, cei de la secțiunea istorică prezintă următorul memoriu în plen, citit de istoricul Ioan Lupaș:

„Domnule Președinte,

Domnilor Colegi,

Graba cu care se procedează la împlinirea locurilor de membri activi ai Academiei Române, rămase vacante prin neașteptata trecere la eternitate a regretaților noștri Colegi O. Goga și G. Marinescu – două valori excepționale, consacrate nu numai în opinia publică a țării, ci și a străinătății – poate fi de natură să pricinuiască o micșorare a prestigiului acestui înalt areopag al științei și simțirii românești.

Pretutindeni în lumea civilizată, după pierderea unor colegi de asemenea valoare, se păstrează un răstimp de durată mai lungă vacanța locurilor, fie în chip de manifestare a doliului pentru cei dispăruți, fie ca prilej de reculegere din durerea care a săgetat inimile celor rămași în vieață. Chiar Academia Română a consimțit ca locul răposatului Ion Bianu să rămână vacant mai bine de 3 ani.

Mai mulți membri ai Secțiunii Istorice – 11 inși – au prezentat în ședința plenară dela 24 Mai propunerea cu caracter de apel colegial către toți membrii Academiei Române spre a-și da consimțământul să fie amânată până la viitoarea sesiune generală împlinirea locurilor văduvite, în preajma și în cursul actualei sesiuni generale, prin decedarea iluștrilor noștri colegi Goga și Marinescu. Adevărat că acest apel nu s'a învrednicit să aibă, în ședința de alaltăieri, răsunetul dorit. De aceea ne simțim îndemnați a repeta apelul nostru colegial, rugându-vă din nou să binevoiți a încuviința amânarea alegerii succesorului în locul mult regretatului Octavian Goga.

Acest apel nu izvorește numai dintr'un sentiment de nesdruncinată prietenie față de cel răpit din mijlocul nostru printr'o moarte năprasnică, ci și din solicitudinea ce avem pentru buna faimă a Academiei Române, care nu ar fi de dorit să fie expusă unor observațiuni critice îndreptățite în cazul că ar înlocui, fără motiv, respectul tradițiilor de pietate cu un ciudat ritm de viteză maximă, gata să salte dincolo de cuvenita prețuire a rolului îndeplinit în vieața neamului românesc de cel ce a fost un înflăcărat poëtavates, un princeps poëtarum, cum l-a numit cu drept cuvânt Universitatea Regele Ferdinand I din Cluj, când i-a oferit titlul de „doctor honoris causa".

Dar mai este și o considerațiune de interes special pentru cel ce va fi chemat să ia locul lui Octavian Goga în această incintă. El își va putea îndeplini misiunea în condiții mult mai prielnice, dacă va fi ales în sesiunea viitoare, într'o atmosferă de însuflețire spontană, dacă nu egală măcar apropiată de aceea în care a fost ales Oct. Goga la începutul lui Iunie 1919 – decât fiind acum precipitată alegerea lui printr'un eventual vot care s'ar putea întâmpla să se ceară chiar repetat de 2-3 ori în cursul acestei sesiuni.

Sunt deci motive puternice, cari îndreptățesc repetarea acestui apel: 1) buna faimă a Academiei Române; 2) valoarea cu totul excepțională a colegului dispărut și 3) interesul bine priceput al viitorului nostru coleg care va fi chemat să îndeplinească aici un rol atât de anevoie de îndeplinit.

Obiecțiunea ce s'ar putea ridica împotriva revenirii asupra votului dat în ședința dela 24 Mai, o înlătură înțelepciunea cunoscutei maxime străbune: in melius mutare sententiam semper bonum est.

N. Iorga, N. Bănescu, S. Dragomir, Preotul Nicolae M. Popescu, I. Lupaș, Ion I. Nistor, R. Rosetti, D. Gusti, P. P. Negulescu, A. C. Cuza, S. Mehedinți, M. Ciucă

Propunerea trece. Din 35 voturi exprimate, 27 au fost pentru admiterea propunerii, 8 voturi fiind contra.”

Se repetă amânarea și în 1939.

Un an mai târziu, în ședința publică solemnă de la 20 mai 1940, Nichifor Crainic este în sfârșit supus la vot în plen, iar președintele Secțiunii Literare, Dumitru Caracostea, rostește, în numele secțiunii, următorul referat de propunere:

„În locul rămas vacant prin stingerea în veci neuitatului Octavian Goga, Academia Română are datoria să cheme pe un poet care, pe lângă arta literară care consacră, să reprezinte, prin opera sa, glorioasa tradiție a valorificării fondului nostru etnic. Se mai cere totodată ca alegerea să cadă asupra unei personalități fără acțiunea căreia să nu poată fi concepută literatura noastră de azi.

Secțiunea literară a Academiei Române propune pentru a treia oară pe d-l Nichifor Crainic, în convingerea că atât poezia cât și bogata sa activitate culturală îl desemnează ca pe alesul ce îndeplinește condițiile de a fi urmașul lui Octavian Goga.

În 1916, când, după epocala acțiune a semănătorismului, cei mai mulți dintre poeții noștri oscilau între feluritele curente străine și neadaptate condițiilor noastre de vieață, Nichifor Crainic, prin primul său volum de poezii, Șesuri natale, se impunea dintr’odată printr’o valorificare nouă a sufletului nostru, care se căuta pe linia specificului ferit de convenționalism. Se mai releva totodată o creștere plină de sevă a limbajului nostru poetic. Cu un rar instinct de artă, opera lui N. Crainic înălța în sfera poeziei atâtea cuvinte și expresii care până atunci nu-și dobândise dreptul de cetățenie în lirica noastră. Era o nouă desvăluire a comorilor expresive care circulă în graiul nostru obștesc. Taina acestei afirmări este ușor de înțeles, când îți amintești versurile neuitate din Poetul, în care, adresându-se tatălui său, mărturisește:

Când tu arai c’un tril de doină’n gură

Sub arcul cerurilor unduiate.

Am învățat a versului măsură

Din simetria brazdelor arate.

Din sborul ce-l grăbește ciocârlia

Am învățat aprinsele avânturi

Și ritmul, care naște armonia,

Din legănarea grânelor în vânturi.

Pe această temelie etnică adânc trăită, sufletul lui s’a îmbogățit necontenit, căci a știut să fie mereu deschis acelor forme alese ale poeziei moderne care se înfrățeau cu ființa sa. Iată de ce, spre deosebire de mai toți contemporanii, N. Crainic nu înfățișează o poezie eclectică, ci un tot organic și reprezentativ. Poezia lui este nu o poezie de lirism anarhic și singularizant și nici o poezie ornamentală, ci o răspicată poziție față de existență, așa încât în ea ne regăsim sufletește și noi. Ea are deci o însemnată funcțiune vitală.

Rareori s’a găsit în poezie un titlu mai potrivit pentru însăși esența poziției unui creator decât acela din volumul *Darurile pământului*. Toate fețele multiple ale poeziei lui N. Crainic sunt caracterizate printr’un gest de generoasă dăruire.

Cu firea aceasta, el era predestinat să fie alesul care a dat glas frământărilor obștești din războiul pentru unitatea națională. Vor rămânea pururea în conștiințele noastre versurile din *Cântecele patriei*, credință în veșnicia românească în care noi, trecătorii, ne pierdem, dobândind un sens:

Ca râurile contopite’n mare,

Noi vom muri în nemurirea ta.

După cum vibrația din războiul pentru neatârnare rămâne pururea nedespărțită de Vasile Alecsandri, unde oare se păstrează în vers vibrația de atunci a epopeei de întregire a neamului, dacă nu în *Cântecele* închinate patriei de N. Crainic?

Odată cu înseninarea adusă de unitatea națională, Crainic se urcă artistic pe o treaptă mai înaltă, aceea din volumul său cu titlul tot atât de pregnant: *Țara de peste veac*. Poezia anterioară este acum transfigurată printr’un plan de spiritualitate în care etnicul nostru este adesea străbătut de esența adânc umană a clasicismului creștin, trăit de un suflet modern. Dacă poezia de mâine va părăsi cărările problematicelor șovăelnice și se va îndrepta spre atitudini răspicate, Nichifor Crainic va apărea tot mai limpede ca un deschizător de căi.

Prin toate însușirile arătate, poezia lui este aceea care a pătruns mai adânc decât a oricărui alt poet contemporan în conștiința obștească: necontenit publicul o cere, după cum arată numărul edițiilor. Învățământul nostru găsește în opera aceasta o mină de educație estetică, umană și națională totodată. Traduceri în limbi străine, în germană, rusă, italiană, polonă și maghiară; apoi trecerea acestor poezii în antologii europene arată că N. Crainic devine și pentru străinătate un poet reprezentativ românesc.

Spre deosebire de aproape toți contimporanii săi, N. Crainic înfățișează și *o poziție proprie ideologică față de marile întrebări ale existenței și artei*. Cu un tact rar, *el a văzut în ortodoxismul nostru tiparul spiritual de universalizare a etnicului nostru*. Două dintre lucrările sale, *Puncte cardinale în haos* și *Ortodoxie și etnocrație*, înfățișează această atât de originală poziție. Chiar în primăvara aceasta, a apărut voluminoasa lucrare *Nostalgia paradisului,* în care autorul dă forma ultimă a poziției sale față de cultură și artă. Probleme din cele mai grele, de estetică, teologie și filosofia culturii, devin accesibile publicului prezentate într'o lumină nouă.

Un merit deosebit al acestui scriitor stă în faptul că el îndestulează deopotrivă setea de poezie și nevoia de *o viziune unitară a lumii.*

Prin toate aceste însușiri, Crainic era predestinat să devină un centru de cristalizare a vieții noastre literare de azi. În mod instinctiv, scriitori din cei mai aleși și aproape tot ce are mai de seamă lirica și gândirea noastră literară se află în jurul revistei Gândirea, pe care o conduce el. Fără această revistă, care reprezintă cel mai sănătos și mai fecund curent estetic de astăzi, vieața noastră literară n'ar putea fi concepută.

Nevoia de generoasă dăruire l-a îndemnat să desvolte și o activitate fără păreche de îndrumător și înălțător al tineretului. Numai cine măsoară ce însemnează a cutreera necontenit țara, ținând peste 400 de conferințe cerute și în cele mai îndepărtate unghere, își poate da seama de jertfa conștientă pe care o face, dăruindu-se și subt forma aceasta de neîntreruptă împărtășire a publicului larg. Tot din această nevoie a izvorât și bogata lui activitate ziaristică.

După cum poezia și ideologia lui, tot astfel și această dăruire până la risipă izvorăște din aceeași trăsătură organică a ființei sale: «a munci este a te dărui», totul fiind pus în slujba intereselor noastre permanente.

Să nu uităm că toată această activitate este datorită unui fecior de plugar, care se ridică într'o singură generație, numai prin propriile lui puteri, la cea mai înaltă formă de creațiune culturală. Adăugată la atâtea cazuri asemănătoare reprezentate strălucit în Academia Română – avem încă o pârghie de încredere în vitalitatea spirituală a neamului nostru.

În deplina conștiință a răspunderilor față de judecata zilei de mâine, ne facem datoria de a propune plenului ca membru activ al Academiei Române pe d-l Nichifor Crainic, ales de secția literară – în unanimitate."

Procedându-se la votul cu bile, drept rezultat al votului se constată că, din 34 voturi exprimate, d-l Nichifor Crainic a întrunit 23 de voturi, 11 fiind contra.

D-l Președinte C. Rădulescu-Motru arată că d-l Nichifor Crainic a întrunit cele două treimi de voturi cerute de Statute și îl proclamă ales membru activ al Academiei Române, la Secțiunea Literară, în locul regretatului Octavian Goga.

Două zile mai târziu, în ședința de la 22 mai 1940, președintele Academiei Române, Constantin Rădulescu-Motru, „salută pe d-l Nichifor Crainic, care vine să ia parte la ședințele Academiei pentru întâia oară, după recenta sa alegere ca membru activ la Secțiunea Literară. Alegerea d-lui coleg Crainic s'a făcut pentru merite care nu mai au nevoie de a fi amintite față de expunerea lor în raportul pe care ni l-a făcut d-l coleg Dim. Caracostea. D-l președinte îi urează bun venit în sânul Academiei."

Nichifor Crainic răspunde: „Vă mulțumesc din inimă pentru cuvintele binevoitoare cu care mă îngăduiți în acest suprem așezământ al culturii românești. Țin să mulțumesc fierbinte Secției Literare: marilor făuritori de frumusețe, adâncilor cugetători și subtililor drămuitori ai graiului nostru, cari cu întreită stăruință m'au recomandat înaltei atenții a corpului academic. În aceeași măsură, mulțumesc savanților și erudiților acestui corp, cari, prin votul Domniilor lor, au hotărât chemarea mea în Academie. Și nu mai puțin fierbinte mulțumesc pentru voturile negative ce mi s'au dat, în care eu văd un semn al înțelepciunii de dincolo de noi, ca să nu mă înfumurez și să nu-mi pierd cumpătul în această zi de sărbătoare a vieții mele.

Venerate domnule Președinte, călcând și eu acest prag, nu vin cu impresia că am intrat în Olimp. Olimpul homeric nu e imaginea armoniei, ci a disensiunilor dintre nemuritori, disensiuni pricinuite de pasiunile felurite ale zeilor, măcar că erau stropite cu nectar și parfumate de ambrozie. Academia Română e, dimpotrivă, un for atât de înalt încât sgomotele puternice ale luptei de idei și de curente dinafară, când ajung aici, se domolesc și se îmbină în acea armonie de puteri, în acea sinteză de energii reprezentativă pentru vieața întregului nostru neam.

Eu văd mai bucuros în această adunare de creatori, de savanți și de erudiți, o Cincizecime națională, adică o sărbătoare a Rusaliilor, în care fiecare dintre cei cari o alcătuiți purtați pe creștet o flacără din geniul rasei noastre.

Eu nu vin cu această flacără. Eu aduc, dacă aduc, numai o scânteie – o scânteie născută din ciocnirea energiei mele cu energia altora, a credințelor mele cu credințele altora. Dar știu un lucru, de care vă pot asigura: că această energie întreagă voiu căuta s'o armonizez cu marile puteri pe care le aveți, spre folosul acestui suprem așezământ al culturii naționale."

În ședința de la 11 octombrie 1940, în tragicele condiții istorice de atunci, Nichifor Crainic vorbește, alături de I. Al. Brătescu-Voinești, Andrei Rădulescu, Alex. Lapedatu, I. I. Nistor, D. Gusti și Ion Petrovici despre „sfâșierea teritoriului național și suferințele Românilor de acolo". Propune alcătuirea „cât mai repede" a unei broșuri „care să trateze statistic problema tuturor pierderilor suferite de Români în provinciile ce ni s-au răpit".

Apoi, în ședința de la 8 noiembrie 1940, secretarul general al Academiei Române, Alexandru Lapedatu, aduce la cunoștință adunării că „d-l coleg Nichifor Crainic a fost proclamat doctor honoris causa al Universității din Viena". Îl felicită, în numele Academiei Române, președintele Constantin Rădulescu-Motru.

În ședința publică de la 31 ianuarie 1941, face o comunicare despre poezia Anul 1840 de Grigore Alexandrescu. În ședința intimă din aceeași zi, președintele Constantin Rădulescu-Motru îi salută pe colegii Nichifor Crainic și general Radu Rosetti în calitatea lor de miniștri în noul guvern.

În ședința de la 11 aprilie 1941, Nichifor Crainic, ca ministru al Propagandei Naționale, propune înființarea unui institut pentru studiul românilor de peste hotare și cere părerea colegilor din Academia Română „în privința modului de înființare, de organizare și de funcționare a acestui institut". Iau parte la discuții: general Radu Rosetti, I. Nistor, Șt. Ciobanu, Dim. Gusti, Gr. Antipa, Andrei Rădulescu și secretarul general Alex. Lapedatu.

În urma acestor discuții, în ședința de la 2 mai 1941, Nichifor Crainic „informează că a arătat, printr'un raport, d-lui general Ion Antonescu, Conducătorul Statului și Președintele Consiliului de Miniștri, opinia sa ca institutul pentru studiul Românilor de peste hotare să fie așezat pe lângă Academia Română, fiind motive de diferite naturi, ca să nu fie așezat nici pe lângă Ministerul Propagandei, nici pe lângă vreuna din Universități. D-l general Ion Antonescu a primit ca cea mai bună această soluție și a decis ca Institutul să fie așezat pe lângă Academie". În continuare, Nichifor Crainic a citit raportul pe care l-a prezentat generalului Ion Antonescu, privind înființarea și organizarea institutului. A fost printre ultimele proiecte ale lui Nichifor Crainic ca ministru. Și-a dat demisia pe 26 mai 1941. Cu câteva zile înainte, pe 22 mai 1941, și-a ținut discursul de recepție în Academia Română, cu titlul *Elogiul lui Octavian Goga*, la care i-a răspuns Lucian Blaga, pe care l-am reeditat și noi, într-o formă modificată de autor, în florilegiul de publicistică *Renașterea română*, publicat în 2023 la Editura Junimea.

La ședința publică din 3 octombrie 1941, Nichifor Crainic prezintă scrierea lui G. Breazu, Patrium Carmen. *Contribuții la studiul muzicei românești*, publicată la Craiova, în 1941. A arătat, cu acest prilej, „culegerile fonogramice de cântece populare care s-au făcut până acum de Ministerul Cultelor și Artelor și de Societatea Compozitorilor Români, la inițiativa d-lor G. Breazu și C. Brăiloiu. S-au instituit astfel două arhive fonogramice de mare însemnătate". Nichifor Crainic e de părere că o asemenea arhivă ar trebui făcută de Academie, unde buna ei păstrare ar fi asigurată. Aceasta se va petrece, până la urmă, la Institutul de Etnografie și Folclor al Academiei Române.

În ședința publică comemorativă de la 19 decembrie 1941, Nichifor Crainic prezintă scrierea lui Walter Hoffmann, *Rumänien von heute* (București și Lepzig, 1941), pe care o definește drept „monografia enciclopedică cea mai completă despre țara noastră".

În ședința de la 26 mai 1942, Nichifor Crainic citește propunerea, din partea Secției Literare, de alegere a poetului Mihai Codreanu ca membru corespondent al Academiei Române:

„În poezia noastră contemporană, Mihai Codreanu și-a cucerit un loc deosebit prin cultivarea cu precădere a acelei forme dificile de lirism intelectual, care e sonetul. Cu o inspirație reflectată și lucidă, el atacă temele cele mai variate, dela cele biblice, trecând prin cele erotice, până la cele naționale, încadrate în strofe disciplinate, înrudite de aproape cu arta parnasienilor francezi.

În general, spiritul ce se desface din poezia lui Mihai Codreanu e de un pesimism amabil, fără accentele grave ale negației înverșunate, care molipsește sufletul. Una din cărțile sale e intitulată chiar *Cântecul deșertăciunii.*

Dar atunci când poetul se apropie de marile figuri ale Moldovei, ridicate din Cronici sau încremenite în statuile Iașului, verbul său, scuturat de cenușa deprimării, se într'aripează și tremură de sentimentul înălțător al evlaviei pentru trecutul nostru nimbat de glorie. În ritmul acesta sufletesc de vigoare afirmativă, Mihai Codreanu a scris superbul sonet Patria, mărturisire fierbinte de mândria că e fiul acestei țări și bucată menită să rămână de-a pururea în antologia națională.

Bucăți de antologie sunt de asemenea sonete ca acelea închinate trandafirilor sau plopilor, simboluri delicate ale sensibilității lirice.

Pentru aceste calități, care îl arată ca pe un poet prin excelență academic, secțiunea literară îl propune pentru locul vacant de membru corespondent și vă roagă să onorați această foarte potrivită propunere cu votul d-voastre".

Mihai Codreanu întrunește 28 de voturi pentru, din 31 exprimate, 3 fiind contra, și devine membru corespondent al Academiei Române.

În ședința de la 27 mai 1942, Nichifor Crainic citește *Raportul Comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în 1941-1942*, din care spicuim:

„Comisiunea cinstită cu sarcina de a examina lucrările făcute în cursul anului academic încheiat constată cu mulțumire că, deși ne găsim încleștați în marele războiu de apărare a culturii și civilizației europene, activitatea felurită a Academiei Române n'a stagnat, ci s'a desfășurat cu aceeași intensitate ca în anii trecuți. Raportul documentat și sobru al d-lui secretar general oglindește cu exactitate această evidență.

Dacă anul încheiat ne-a răpit doi membri de onoare străini, un membru de onoare român și un membru corespondent, Gh. Adamescu, a căror pomenire s-a făcut aici învăluită în unanime păreri de rău, Academia noastră, în schimb, a știut să se bucure, prin glasul președintelui ei, de cea de a 60-a aniversară a maestrului George Enescu, al cărui nume poleit cu celebritate mondială e una din marile mândrii ale neamului românesc. (...)

Cinci popasuri sărbătorești au fost comemorările lui Galileo-Galilei, Herbart, Miron Costin, Mihail Kogălniceanu și Em. Bacaloglu. Subliniind senina însemnătate a acestor evocări, ne îngăduim să adăugăm că Academia nu poate trece cu vederea figura lui Petru Movilă, omul de geniu pe care neamul nostru l-a dăruit Rusiei și întregii lumi de credință răsăriteană. (...)

În ce privește premiile, comisiunea își îngăduie să observe că nu totdeauna se prezintă la concurs cele mai bune lucrări din câte apar și că acest neajuns se poate îndrepta printr-o inițiativă mai vie a d-lor colegi de a semnala secțiunilor, la timp, lucrările cele mai vrednice să fie încununate. Dacă la unele premii nu s-a prezentat niciun concurent, după cum remarcă raportul d-lui Secretar General, cauza e, poate, și insuficienta publicitate ce li se dă. (...)"

În ședința de la 31 mai 1942, Nichifor Crainic citește, din partea Secției Literare, propunerea de alegere a lui Walter Hoffmann ca membru de onoare al Academiei Române:

„Subsemnații avem onoarea de a propune, pentru demnitatea de membru de onoare al Academiei Române, pe d-l Walter Hoffmann, profesor la Academia de Mine din Freiberg, Germania, autorul valoroasei lucrări despre țara noastră Rumänien von heute.

D-l Walter Hoffmann e un vechiu și profund cunoscător al României și, după lucrările sale anterioare privind economia și politică a sud-estului european, lucrări în care se vorbește cum se cuvine despre țara noastră, ne-a dat această din urmă carte, ce trebuie socotită între cele mai bune scrise de străini despre noi. Rumänien von heute a ajuns în scurt timp la a doua ediție, care e sub tipar".

Semnează: Nichifor Crainic, D. Gusti, D. Caracostea, Th. Capidan, N. Bănescu, S. Dragomir, Gh. I. Brătianu, Șt. Ciobanu, Victor Slăvescu.

Se votează: 22 voturi pentru, trei împotrivă, din 25 exprimate. Walter Hoffmann devine membru de onoare al Academiei Române.

În ședința de la 2 iunie 1942, Nichifor Crainic prezintă un raport despre cartea *Să stăm bine, să stăm cu frică. Povățuitor liturgic pentru preoți și popor,* a preotului econom Constantin Moisiu (București, 1941) pentru Premiul Ecaterina I. C. Bolintineanu, de 2 000 de lei:

„Autorul acestei lucrări e una dintre figurile distinse ale preoțimii bucureștene. Cartea sa, după cum arată titlul, e o tălmăcire a cultului ortodox, făcută deopotrivă pentru preoți și popor. Ce e biserica în materialitatea și în semnificația ei spirituală, ce arte intră în constituirea ei, ce unelte sacre întrebuințează, cine sunt slujitorii ei și ce slujbe alcătuesc cultul divin – iată temele principale despre care vorbește cucernicul autor.

Deși pune la contribuție elemente numeroase de știință liturgică, de arheologie sacră, de istorie și de dogmatică, lucrarea nu e totuși un simplu tratat de liturgică, ci o carte de suavă evlavie prin lirismul pătrunzător, ce însuflețește comentariul lucrurilor tratate. Autorul a scris-o cu scopul ca preotul, care slujește la altar, să se cutremure de misterul înalt al cultului și ca omul care intră în biserică să știe limpede cum să participe duhovnicește la acest mister.

Distincția cărții este că autorul însuși se dovedește profund convins de ceea ce scrie.

Limba părintelui Constantin Moisiu e curată, foarte curată și frumoasă. O anumită întorsătură a frazei, fără abuz afectat de arhaisme, deșteaptă, la lectură, răsunete și nuanțe din cărțile bătrâne și iubite ale poporului nostru.

Să stăm bine, să stăm cu frică e într-adevăr o carte de educație religioasă în toată puterea cuvântului și ar merita din partea Academiei o distincție mai înaltă decât premiul la care autorul, foarte modest, candidează."

În ședința publică de la 15 mai 1943, sunt aleși în comisiunea pentru examinarea lucrărilor din 1942-1943 academicienii Nichifor Crainic, Gh. I. Brătianu și dr. C. I. Parhon. Evenimentele politice din anul următor, însă, împiedică ducerea la bun sfârșit a acestei sarcini.

În ședința publică de la 21 mai 1943, Nichifor Crainic ține o cuvântare comemorativă la un sfert de veac de la moartea lui George Coșbuc.

În ședința de la 22 mai 1943 se creează Comisiunea pentru împărțirea cărților didactice din Fondul I. Fetu, unde sunt aleși: Nichifor Crainic, I. Lupaș, G. Macovei, pr. N. M. Popescu, G. Spacu. În aceeași ședință, Nichifor Crainic participă la o discuție asupra Marelui Premiu C. Hamangiu pentru pictură sau sculptură, alături de secretarul general Alex. Lapedatu, președintele Academiei Române I. Simionescu, Andrei Rădulescu, Dimitrie Gusti și George Murnu.

Nichifor Crainic „este de părere ca premiul să se dea pentru pictură de compoziție, care la noi, față de străinătate, a rămas cu totul în urmă. Avem mari coloriști. Mai niciunul însă n'a ajuns să dea vreo operă mai însemnată în compoziție. Nici d-l Dărăscu, propus de comisiune, nu are o activitate în compoziție, decât de aproape un an sau doi, iar compozițiile sale sunt numai nuduri feminine, fără nicio semnificație alta decât aceea de ritmică a liniilor corporale". În final, premiul i s-a acordat maestrului Ion Irimescu.

În fine, în ședința de la 1 iunie 1943, Nichifor Crainic citește câteva rapoarte despre publicații prezentate la concursul premiilor și nepremiate:

1. *Podoaba casei tale – o spovedanie către mine însumi în așteptarea harului,* de Vasile Daia;

2. *Poemul Creațiunii* de Gr. Sălceanu;

3. *Cneaz peste furtuni* de Leonida Secrețeanu.

Acestea sunt sarcinile și contribuțiile pe care, de-a lungul a patru ani de activitate în Academia Română, le-a avut Nichifor Crainic. Îndată după 23 august 1944, acesta s-a retras, cum aminteam, într-un „refugiu ardelean" și nu a mai participat la ședințele Academiei Române, deși și-a păstrat titlul de membru al Academiei Române până la 2 iunie 1946.

Ședința (publică sau intimă) de la această dată nu este consemnată în Anale..., așa că va trebui s-o credem pe cuvânt pe doamna acad. Dorina Rusu, autoarea dicționarului membrilor Academiei Române, care a cercetat Arhiva Academiei, asupra acestei date.

Analele... consemnează însă, la finalul fiecărui tom, la 8 iunie 1946, membrii fiecărei secțiuni. La Secțiunea Literară, numele lui Nichifor Crainic a dispărut și, în schimb, este trecut la finalul listei: *„un loc vacant”,* ceea ce confirmă excluderea sa.

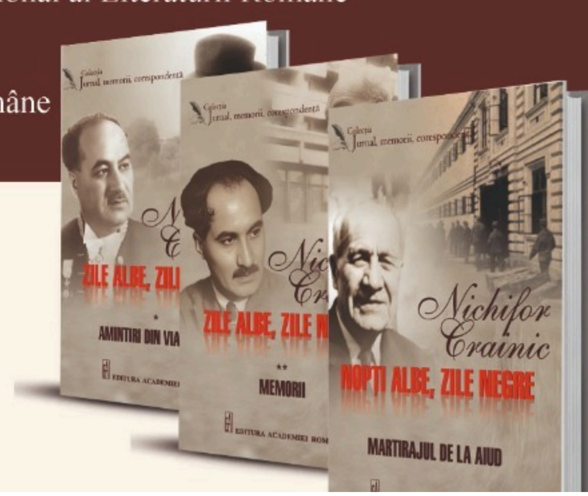
NICHIFOR CRAINIC ȘI DREPTUL LA MEMORIE

În contextul împlinirii a 30 de ani
de la decizia Prezidiului Academiei Române,
din noiembrie 1995, de repunere în drepturi
a lui Nichifor Crainic
ca membru al Academiei Române,
vă invităm să ne fiți alături
la un moment de reflecție şi recunoaştere
a valorilor culturii şi spiritualității româneşti.

În cadrul acestei manifestări, se va lansa seria de Memorii ale lui Nichifor Crainic, 3 vol., publicate la Editura Academiei Române și vor ține comunicări următorii invitați:

Acad. Valeriu Matei, director general al Editurii Academiei Române,
membru de onoare al Academiei Române
Prof.univ.dr. Ilie Bădescu, director al Institutului de Sociologie al Academiei Române,
membru corespondent al Academiei Române
Prof.univ.dr. Ioan Cristescu, director general al Muzeului Național al Literaturii Române
Pr.dr. Teofan Popescu, Mănăstirea Antim
Prof.dr. Florin Duțu, Colegiul Tehnic „Carol I"
Dr. Maria Crăciun, Institutul de Sociologie al Academiei Române
Drd. Vlad Bilevsky, Biblioteca Academiei Române.

13 noiembrie 2025

ora 10:00

Biblioteca Academiei Române,

Donează pentru ActiveNews!

ActiveNews nu a primit niciodată altă publicitate decât cea automată, de tip Google, din care o îndepărtăm pe cea imorală. Aceasta însă nu ne asigură toate costurile.

Ziarele incomode sunt sabotate de Sistem. Presa din România primeste publicitate (adică BANI) doar în măsura în care este parte a Sistemului sau/și a Rețelei Soros. Sau dacă se supune, TACE sau MINTE.

ActiveNews NU vrea să se supună. ActiveNews NU vrea să tacă. ActiveNews NU vrea să mintă. ActiveNews VREA să rămână exclusiv în slujba Adevărului și a cititorilor.

De aceea, are nevoie de cititorii săi pentru a supraviețui așa cum este acum. Dacă și tu crezi în ceea ce credem noi, te rugăm să ne sprijini să luptăm în continuare pentru Adevăr, pentru România!

Donează cu PayPal sau card

Sau direct în conturile Media Root de la Banca Transilvania:
RO02BTRLRONCRT0563030301 (lei) | RO49BTRLEURCRT0563030301 (euro)

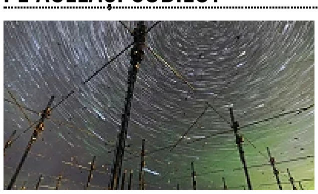
Pentru că suntem cenzurați pe **Facebook** (https://www.facebook.com/activenewsro)
ne puteți găsi și pe **Telegram** (https://t.me/activenewsro) și **GoogleNews**
(https://news.google.com/publications/CAAqKAgKIiJDQklTRXdnTWFnOEtEV0ZqZEdsMlpXNWxkM011Y204b0FBUAE?hl=ro&gl=RO&ceid=RO%3Aro)

PENTRU ȘTIRI NECENZURATE ABONEAZĂ-TE ACUM!

Adresa de e-mail ÎNREGISTRARE

Este gratis și poți anula oricând abonarea.

PE ACELAȘI SUBIECT

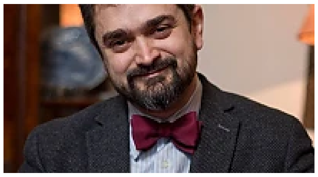

(opinii/Occidentul-se-sinucide-dupa-Manualul-KGB-200970)

(opinii/Tucker-Carlson-Chemtrails-sunt-reale-%E2%80%93-Haarp-secetele-uraganele-si-Sabotorii-Climatici-%E2%80%93-Operatiunea-Popeye-11-septembrie-si-ingineria-climatica-Planul-demonic-de-a-distruge-Planeta-%5Btraducere-integrala%5D-201036)

(opinii/Apel-disperat-al-medicilor.-Opriti-extinderea-tehnologiei-ARNm-la-vaccinuri-Risc-de-deteriorare-genetica-201014)

(opinii/Theodor-Paleologu-a-murit.-Dumnezeu-sa-l-ierte-201068)

(opinii/Guvernul-Bolojan-si-a-anuntat-intentia-de-a-desfiinta-Institutul-Elie-Wiesel-din-cauza-actiunilor-sale-de-distrugere-sistematica-a-valorilor-romanesti-200959)

(opinii/LIVE-Conferinta-COVID-19-CONVERGENTA-BIO-DIGITALA-la-Parlamentul-Romaniei.-Interzisa-abuziv-de-agentii-vaccinarii-cu-seruri-experimentale-conferinta-stiintifica-este-gazduita-de-AUR.-Invitata-geneticiana-de-renume-mondial-Alexandra-Henrion-Caude-201031)

COMENTARII (0)

Autentifică-te sau înregistrează-te (inregistrare) pentru a trimite comentarii.

RECOMANDĂRILE NOASTRE

Ilustrație: Grok

(opinii/Cum-sa-distrugi-o-tara-in-patru-pasi.-Fostul-agent-KGB-Yuri-Bezmanov-Scoteti-va-bananele-din-urechi-201061)

(opinii/Tucker-Carlson-Chemtrails-sunt-reale-%E2%80%93-Haarp-secetele-uraganele-si-Sabotorii-Climatici-%E2%80%93-Operatiunea-Popeye-11-septembrie-si-ingineria-climatica-Planul-demonic-de-a-distruge-Planeta-%5Btraducere-integrala%5D-201036)

(stiri/Chemtrails-nu-mai-sunt-o-teorie-a-conspiratiei-Expertul-Dane-Wigington-explica-la-Tucker-Carlson-ce-respiram-cu-adevarat-aluminiu-bariu-strontiu-mangan-surfactanti-fibre-polimerice-si-grafen-201026)

(cultura-biserica-ortodoxa/Parintele-Justin-O-sa-vina-vremea-cand-o-sa-te-prigoneasca-chiar-ai-tai.-Trebuie-sa-ne-pregatim-de-orice-noi-cu-noi-trebuie-sa-fim-intr-o-unitate-cat-se-poate-mai-apropiata-sa-putem-rezista-mai-usor.-Sa-nu-ne-dispersam-sa-nu-ne-lepadam-sa-nu-tradam-170546)

Secțiuni: CULTURĂ (CULTURA) EVENIMENT (STIRI-MASS-MEDIA) OPINII (OPINII) PRIMA PAGINĂ (.) SFINȚII ÎNCHISORILOR (CULTURA-CULTUL-EROILOR) ȘTIRI (STIRI)

Persoane: NICHIFOR CRAINIC (PERSOANE/NICHIFOR-CRAINIC-5217)

Locații: ACADEMIA ROMÂNĂ (LOCATII/ACADEMIA-ROMANA-1944)

Subiecte: GÂNDIRISM (SUBIECTE/GANDIRISM-13057) MARI ROMÂNI (SUBIECTE/MARI-ROMANI-5060) MĂRTURISITORII (SUBIECTE/MARTURISITORII-7127) SFINȚII ÎNCHISORILOR (SUBIECTE/SFINTII-INCHISORILOR-777)

Organizații: ACADEMIA ROMÂNĂ (ORGANIZATII/ACADEMIA-ROMANA-3635) GÂNDIREA (ORGANIZATII/GANDIREA-4998)

Tip conținut: OPINII (TIP-CONTINUT/OPINII-3)

TOP 5 AUTORI

(autori/Cronicar-623) (autori/Valerian-Stan-394) (autori/Andrei-Nicolae-170) (autori/Vlad-Bilevsky-719) (autori/Redactia-642)

ULTIMAORĂ

16:45 (opinii/Nichifor-Crainic-si-Academia-Romana-201071)

15:30 (stiri/ADEVARUL-DESPRE-INSULA-SERPILOR-173009)

14:20 (opinii/Valerian-Stan-Atentie-la-ziua-de-azi-201082)

13:50 (cultura/14-noiembrie-Revenirea-Insulei-Serpilor-a-Gurilor-Dunarii-si-a-Dobrogei-la-Patria-mama.-Proclamatia-Regelui-Carol-I-catre-dobrogeni-5080)

12:45 (opinii/Comandor-Stefan-Popa-14-NOIEMBRIE-Unirea-Dobrogei-cu-Patria-mama-163632)

11:32 (stiri/Ion-Cristoiu-despre-mega-scandalul-de-coruptie-de-la-Kiev-Nu-e-doar-coruptie-e-un-grup-criminal-organizat-201081)

10:55 (opinii/Vederi-de-la-Bruxelles-III-.-Este-fractura-transatlantica-doar-un-mit-201080)

10:39 (stiri/BBC-i-a-cerut-scuze-lui-Donald-Trump-dar-refuza-sa-plateasca-despagubiri-201079)

09:50 (opinii/Vlad-Cubreacov-KA-GHE-BE-si-KU-GU-MU-Kutarkin-Gudam-Munteanu-sau-aschii-pe-apucate-despre-un-soi-de-continuitate-201069)

09:30 (stiri/Stefan-Avramescu-AUR-candideaza-impotriva-lui-Marcel-Ciolacu-pentru-presedintia-CJ-Buzau-VIDEO-201075)

09:15 (stiri/Comunitatea-romaneasca-din-Ucraina-si-a-luat-ramas-bun-de-la-doi-tineri-soldati-cazuti-pe-front-unul-in-varsta-de-doar-20-de-ani-201074)

09:00 (stiri/Romanii-din-Cernauti-in-bezna-intreruperi-dese-ale-curentului-intr-o-regiune-neafectata-de-bombardamente-Au-grija-unii-sa-nu-ne-para-ca-aici-in-Bucovina-suntem-in-rai-201073)

08:50 (opinii/Toni-Neacsu-o-face-praf-pe-Oana-Gheorghiu-Mergeti-cu-deratizarea-la-Cotroceni-201078)

08:45 (stiri/Anca-Alexandrescu-isi-depune-oficial-candidatura-la-Primaria-Capitalei-azi-la-ora-16-00-201077)

08:30 (stiri/Stegarul-Dac-liber-dupa-sase-luni-de-arest-preventiv-nu-are-voie-la-proteste-si-trebuie-sa-poarte-bratara-de-monitorizare-201076)

CELE MAI POPULARE

CELE MAI CITITE CELE MAI COMENTATE

1 Theodor Paleologu a murit. Dumnezeu să-l ierte! (opinii/Theodor-Paleologu-a-
2 LIVE: Conferința COVID-19, CONVERGENȚA BIO-DIGITALĂ la
3 Constantin Barbu: Omu' e Florin Piersic - junior (18 iulie 1968 – 22 octombrie
4 Durere fără margini: Fetiță de doi ani decedată în urma unei anestezii la o
5 Audi alteram partem: De ce l-a cenzurat Corriere della Sera pe Serghei Lavrov
6 Toni Neacșu o face praf pe Oana Gheorghiu: Mergeți cu deratizarea la
7 Ion Cristoiu, despre mega-scandalul de corupție de la Kiev: "Nu e doar corupție
8 Cum să distrugi o țară în patru pași. Fostul agent KGB Yuri Bezmanov:
9 Vederi de la Bruxelles (III). Este "fractura transatlantică" doar un mit?
10 Comunitatea românească din Ucraina și-a luat rămas bun de la doi tineri

OPINII

Vlad Bilevsky

de Vlad Bilevsky

Aniversăm anul acesta trei decenii de la repunerea în drepturi ca membru al Academiei Române a academicianului Nichifor Crainic, primit în acest înalt for de cultură națională în mai 1940 și exclus în iunie 1946.
(opinii/Nichifor-Crainic-si-Academia-Romana-201071)

Victor Roncea

de Victor Roncea

ISTORICUL ȘI STATUTUL JURIDIC AL INSULEI ȘERPILOR - VECHI PĂMÂNT ROMÂNESC. „O alianță cu rușii în orice împrejurare, o încredere în cuvântul sau semnătura lor, va fi totdeauna o nebunie scump plătită." (A.D.Xenopol) - Valabil și cu ucrainenii. (ActiveNews)
(stiri/ADEVARUL-DESPRE-INSULA-SERPILOR-173009)

Valerian Stan

de Valerian Stan

Deci atenție la ziua de azi și la actorii implicați – dintre care nu trebuie să lipsească fîcându-și treaba serviciile secrete, Jandarmeria și Poliția.
(opinii/Valerian-Stan-Atentie-la-ziua-de-azi-201082)

Comandor (rez.) Ștefan Popa

de Comandor (rez.) Ștefan Popa

Fiecare om, indiferent unde s-ar afla pe globul pământesc și în constelația stelară poartă cu el o lacrimă a suferinței, un strop de iubire, un licăr de lumină, o scânteie a divinității și o speranță a fericirii!
(opinii/Comandor-Stefan-Popa-14-NOIEMBRIE-Unirea-Dobrogei-cu-Patria-mama-163632)

VIDEO

de Ion Cristoiu

Ion Cristoiu

În cel mai recent jurnal din seria „Pastila lui Cristoiu” pentru Gândul, publicistul Ion Cristoiu a discutat despre scandalul de corupție din Ucraina și implicațiile lui Timur Mindich în ascensiunea politică a lui Volodimir Zelenski.
(stiri/Ion-Cristoiu-despre-mega-scandalul-de-coruptie-de-la-Kiev-Nu-e-doar-coruptie-e-un-grup-criminal-organizat-201081)

Levana Zigmund

de Levana Zigmund

Care este rolul lui Donald Trump în construirea Statelor Unite ale Europei?
(opinii/Vederi-de-la-Bruxelles-III-.-Este-fractura-transatlantica-doar-un-mit-201080)

Vlad Cubreacov

de Vlad Cubreacov

Își mai amintește cineva ce a fost și ce a reprezentat INTERFRONTUL în Basarabia noastră și cine i-au fost ideologii și fruntașii? Da, da, acel Interfront creat de KA-GHE-BE-ul cui îl are.
(opinii/Vlad-Cubreacov-KA-GHE-BE-si-KU-GU-MU-Kutarkin-Gudam-Munteanu-sau-aschii-pe-apucate-despre-un-soi-de-continuitate-201069)

Av. Adrian Toni Neacșu

de Av. Adrian Toni Neacșu

Dna vicepremier Oana Gheorghiu are principii înalte. Oare va protesta la Cotroceni pentru "de-penalizarea", în înțelesul dumneai, a Președinției de consilierul onorific Vlad Voiculescu???
(opinii/Toni-Neacsu-o-face-praf-pe-Oana-Gheorghiu-Mergeti-cu-deratizarea-la-Cotroceni-201078)

ÎN CENTRUL ATENȚIEI

ANTISEMITISM INVENTAT

92 de articole

(in-centrul-atentiei/antisemitism-inventat-7391)

ULTIMELECOMENTARII

PeterMinea: ***Liviu Dragnea nu a fost premier, ci președinte PSD.***

(@ Valerian Stan: Atenție la ziua de azi!)
(opinii/Valerian-Stan-Atentie-la-ziua-de-azi-201082#comentariu-343443)

Mars.60 Stefan: ***E cat se poate de posibil ce descrii tu, incat imi vine in minte problema aia cu teror...*** ...

(@ Ion Cristoiu, despre mega-scandalul de corupție de la Kiev: ”Nu e doar corupție - e un grup criminal organizat”)
(stiri/Ion-Cristoiu-despre-mega-scandalul-de-coruptie-de-la-Kiev-Nu-e-doar-coruptie-e-un-grup-criminal-organizat-201081#comentariu-343442)

Mars.60 Stefan: ***@FUNNY: Dinții de lapte, cunoscuți și sub numele de dinți temporari sau primari, sunt ...*** ...

(@ Durere fără margini: Fetiță de doi ani decedată în urma unei anestezii la o clinică stomatologică din Sectorul 3)
(stiri/Durere-fara-margini-Fetita-de-doi-ani-decedata-in-urma-unei-anestezii-la-o-clinica-stomatologica-din-Sectorul-3-201072#comentariu-343441)

Brick: ***Poate ca se incinge iarasi zona Balcanilor de Vest. Probabil nu degeaba zilele asta a inceput s...*** ...

(@ Ion Cristoiu, despre mega-scandalul de corupție de la Kiev: ”Nu e doar corupție - e un grup criminal organizat”)
(stiri/Ion-Cristoiu-despre-mega-scandalul-de-coruptie-de-la-Kiev-Nu-e-doar-coruptie-e-un-grup-criminal-organizat-201081#comentariu-343440)

Mars.60 Stefan: ***Si pt. toate acestea le-au cerut parintilor 8 mii de lei, nu s-a tinut cont de analize...*** ...

(@ Durere fără margini: Fetiță de doi ani decedată în urma unei anestezii la o clinică stomatologică din Sectorul 3)

(stiri/Durere-fara-margini-Fetita-de-doi-ani-decedata-in-urma-unei-anestezii-la-o-clinica-stomatologica-din-Sectorul-3-201072#comentariu-343439)

(https://pictamcatedrala.ro/contribuie-si-tu)